

یادداشت

آیا ترامپ در تله جنگ علیه ایران قرار گرفته است؟

تنگنای راهبردی واشینگتن

حامدنق‌لو

کارشناس سیاست خارجی

فشارهای انباشته و محدودیت‌های ساختاری، دامنه انتخاب‌های آمریکا را در برابر ایران به کمترین حد رسانده است. تحولات اخیر، همان روندی را آشکار کرده که پیش‌تر در تحلیل‌های ساختاری درباره موقعیت واشینگتن هشدار داده و در یادداشت «ابرقدرت در تله تاریخ» به آن اشاره شده بود.

چند هفته است که منطقه در وضعیتی میان توقف و حرکت مانده است، نه آرام می‌شود و نه به سمت یک پایان روشن می‌رود. هر موجی که فروکش می‌کند موج دیگری از راه می‌رسد و همین رفت و برگشت‌ها اما آرام آرام تصویری را شکل می‌دهد که در نگاه اول ششاید دیده نشود، اما در لایه‌های زیرین خود یک پیام روشن دارد؛ اینکه آمریکا در برابر ایران با محدودیتی روبه‌روست که از جنس فشارهای لحظه‌ای نیست، بلکه از دل یک روند طولانی بیرون آمده است. روندی که پیش‌تر نیز درباره آن نوشته شده بود و اکنون در میدان خود را آشکار کرده است.

تحلیل اخیر روزنامه تلگراف تنها یکی از نشانه‌های این تغییر زاویه دید است. تلگراف نوشت ترامپ در موقعیتی گرفتار شده که میان دو گزینه پرهزینه قرار دارد؛ ادامه حملات یا پذیرش تعویق نامحدود پرونده هسته‌ای. اشاره این روزنامه به کاهش ۹۵درصدی جریان نفت از تنگه هرمز تنها یک داده نیست بلکه نشانه‌ای از محدودیت‌های راهبردی آمریکاست. اما نکته مهم‌تر این است که این تصویر ناگهان پدیدار نشده است.

در یادداشت ابرقدرت در تله تاریخ که پیش‌تر منتشر شده، همین محدودیت‌ها به شکلی ساختاری توضیح داده شده، بدون آنکه به رویوداد خاصی گره بخورد. در آن یادداشت گفته شده بود آمریکا در برابر ایران با یک تله تاریخی روبه‌رو است. تله‌ای که دامنه انتخاب‌های واشینگتن را محدود و هر تصمیم را به یک هزینه تبدیل می‌کند. اکنون تحلیل تلگراف همان خطوط را با زبان خبری بازگو می‌کند و همین هم‌زمانی نشان می‌دهد آن تحلیل پیشین نه یک هشدار مبهم، بلکه توصیف یک روند واقعی بوده است.

در آن یادداشت همچنین تأکید شده بود ایران تنها یک بازیگر واکنشی نیست، بلکه با ترکیبی از ابزارهای میدانی اقتصادی و ژئوپلیتیک توانسته است هزینه تصمیم‌گیری را برای آمریکا افزایش دهد. امروز نیز تحلیل‌های بین‌المللی با تمرکز بر نقش تنگه هرمز و فشار اقتصادی ناشی از کاهش جریان نفت به همین نکته اشاره می‌کنند. این هم‌پوشانی تصادفی نیست، بلکه نشانه‌ای است از اینکه تحلیل ساختاری ارائه‌شده در آن یادداشت اکنون در سطح رسانه‌های بین‌المللی بازتاب یافته است.

اما مسئله فقط ابزارهای ایران نیست؛ مسئله اصلی این است که آمریکا در منطقه با نوعی فرسایش قدرت روبه‌روست؛ فرسایشی که نه به معنای ضعف مطلق بلکه به معنای کاهش توان انتخاب است. واشینگتن در سال‌های اخیر با انباشت تعهدات گسترده و کاهش ظرفیت‌های راهبردی مواجه بوده و همین وضعیت باعث شده است هر تصمیم آن پیامدی فراتر از میدان داشته باشد. این همان الگوی زیرپوستی است که در تحلیل‌های پیشین درباره موقعیت آمریکا دیده می‌شد بدون آنکه مستقیم گفته شود. اما آن‌قدر روشن بود که خواننده حس کند واشینگتن در برابر ایران با یک معادله ساده روبه‌رو نیست.

در چنین وضعیتی تصویر یک اقدام کوتاه‌مدت و شدید از سوی آمریکا، نه از سر تمایل به درگیری، بلکه از سر تلاش برای شکستن این تله ساختاری قابل فهم است. واشینگتن در دوره‌های مشابه معمولاً به دنبال یک ضربه سریع برای بازتعریف صحنه می‌رود. اقدامی که اگر رخ دهد، نه اقدامی برای پی‌روزی بلکه اقدامی برای تغییر معادله خواهد بود. تلاشی برای آنکه آمریکا از وضعیت واکنشی خارج شود و دوباره ابتکار عمل را به دست بگیرد.

اما همین‌طور تصور نیز نشانه‌ای از محدودیت است. نه قدرت. اگر یک ابرقدرت برای خروج از بن‌بست به یک اقدام کوتاه و شدید فکر کند، این خود اعترافی است به ناتوانی در مدیریت بلندمدت؛ اعتراف به اینکه واشینگتن نمی‌تواند یک روند فرسایشی را تحمل کند و به دنبال یک شوک سریع برای تغییر مسیر است. این همان نقطه‌ای است که در تحلیل پیشین نیز به آن اشاره شده بود بدون آنکه مستقیم گفته شود. اما در منطق روایت حضور داشت.

در مقابل ایران در این معادله با ثبات بیشتری حرکت کرده است؛ نه برای پیروزی در یک نبرد بلکه برای افزایش هزینه تصمیم‌گیری طرف مقابل. کاهش جریان نفت، مدیریت تنش در نقاط مختلف منطقه و حفظ ظرفیت‌های بازدارنده همه بخشی از همین راهبرد بوده‌اند. این رفتارها باعث شده‌اند که آمریکا در هر مرحله با یک معادله پیچیده‌تر روبه‌رو شده و دامنه انتخاب‌هایش محدودتر شود.

در نهایت آنچه امروز در تحلیل‌های بین‌المللی دیده می‌شود، ادامه همان خطی است که در یادداشت ابرقدرت در تله تاریخ مطرح شده بود؛ خطی که می‌گفت واشینگتن در برابر ایران در یک تله تاریخی قرار دارد و هر حرکت آن هزینه‌زا است. اکنون تحلیل‌های جدید این واقعیت را با زبان دیگری بازگو می‌کنند و نشان می‌دهند که آن هشدار پیشین نه یک پیش‌بینی دوردست بلکه توصیف دقیق مسیری بوده که امروز به روشنی دیده می‌شود و شاید مهم‌تر از همه اینکه هرچه واشینگتن بیشتر تلاش می‌کند از این تنگنا خارج شود، بیشتر آشکار می‌شود که مشکل نه در تاکتیک‌ها بلکه در خود ساختار محدودکننده‌ای است که سال‌ها پیش شکل گرفته و اکنون به نقطه تصمیم رسیده است.

www.sharghdaily.com

www.sharghdaily.com

واکاوی تأثیر پیوند جنگ و تعلیق بر آینده اقتصاد در گفت‌وگو با حسین راغفر

جنگ، صلح و هزارتوی معیشت

عبدالرحمن فتح‌الهی؛ اگر وضعیت کنونی کشور را در چارچوب معادلات سیاست خارجی تحلیل کنیم، به‌روشنی می‌توان دید ایران در نقطه‌ای حساس میان دو مسیر متفاوت، «تداوم تنش و حرکت به سوی تثبیت صلح» قرار گرفته است؛ وضعیتی که پس از جنگ ۴۰روزه اخیر و پیامدهای آن، پیچیدگی بیشتری نیز یافته است. این جنگ، علاوه بر هزینه‌های انسانی و سیاسی، با آسیب به بخشی از زیرساخت‌ها همراه بود و اکنون سایه آن همچنان بر تصمیم‌سازی‌های کلان در حوزه سیاست خارجی و به طریق اولی بر معادلات اقتصادی، معیشتی و اجتماعی سنگینی می‌کند. در چنین فضایی، تعلیق میان جنگ، صلح و تداوم عدم قطعیت‌ها، خود به یک متغیر تعیین‌کننده بدل شده است؛ متغیری که نهایتاً بر جهت‌گیری‌های دیپلماتیک اثر می‌گذارد، بلکه پیامدهای اقتصادی و معیشتی آن نیز به‌طور مستقیم در زندگی مردم قابل مشاهده است. هرگونه تأخیر در روشن‌شدن مسیر آینده، می‌تواند به تداوم فضای احتیاط، کاهش تحرکات اقتصادی و افزایش نگرانی‌های عمومی منجر شود. از این منظر، پیوند میان سیاست خارجی و اقتصاد بیش از هر زمان دیگری برجسته شده است. نحوه مدیریت این وضعیت و انتخاب میان مسیرهای پیش‌رو، صرفاً یک تصمیم سیاسی نیست، بلکه تأثیرات عمیقی بر ثبات اقتصادی و معیشتی جامعه خواهد داشت؛ امری که ضرورت اتخاذ رویکردی سنجیده، واقع‌بینانه و مبتنی بر کاهش هزینه‌ها را دوجندان می‌کند. از همین رو، در گفت‌وگوهای تفصیلی با حسین راغفر، اقتصاددان و استاد دانشگاه، کوشیده‌ایم تصویری روشن‌تر از چگونگی اثرگذاری تحولات سیاست خارجی و تعلیق بین جنگ و صلح بر متغیرهای اقتصادی ارائه شود که حاصل این کپ‌وگفت را در ادامه می‌خوانید.

●●●

ک **جناب راغفر، اگر معادلات سیاسی و امنیتی در سایه جنگ احتمالی را لایه آشکار بحران فعلی کشور بدانیم، به نظر می‌رسد لایه پنهان‌تر و شاید تعیین‌کننده‌تر، وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم است؛ وضعیتی که برخی آن را «نقطه جوش» می‌نامند و معتقدند می‌تواند به‌تنهایی معادلات کلان کشور را دستخوش تغییر کند. از نگاه شما، آیا این ارزیابی اغراق‌آمیز است یا باید نسبت به آن با جدیت بیشتری هشدار داد؟**

بستگی دارد به اینکه چگونه با بحران فعلی اقتصادی و معیشتی رفتار شود. اگر قرار باشد به همان شیوه‌ای که پس از جنگ ۱۲روزه رخ داد ادامه یابد، قطعاً بسیار نگران‌کننده خواهد بود. چون همان اقدامات، زمینه‌ساز آمریکا و رژیم صهیونیستی برای حمله دوباره به ایران را فراهم کرد؛ یعنی زمینه‌سازی برای ایجاد نارضایتی‌ها.

ک **یعنی به باور تان، آنچه در اعتراضات دی‌ماه سال گذشته روی داد به این جنگ ختم شد؟**

بله و امروز هم به عقیده بنده، اکثریت قریب به اتفاق کسانی که در میداین برای پشتیبانی از نیروهای مسلح حضور دارند، متأثرین این سیاست‌های اقتصادی هستند. بنابراین اگر قرار باشد همان سیاست‌ها ادامه یابد که تاکنون نیز نشانه‌های آن مشهود است، قطعاً باید نگران بود…

ک **بارها با شما در همین روزنامه شش‌رق گفت‌وگو کرده‌ام و بر سیاست‌های ریاضت اقتصادی، نحوه خرج‌کردن درآمدهای دلاری و مسائل مشابه تأکید داشتید. اکنون بسیاری می‌گویند حتی اگر دولت روی ریلی که گفته‌اید حرکت کند، درآمدی وجود ندارد که بتوان سیاست‌های ریاضت اقتصادی را بر آن پیاده کرد. همچنین عده‌ای معتقدند در این شرایط دولت فاقد هرگونه تأثیرگذاری معنادار بر معادلات اقتصادی است. غیر از این است؟**

دو نکته گفتید که به باور من هر دو غلط هستند. اولاً اصلاً این‌طور نیست که می‌گویند و دولت در ریل‌گذاری اقتصادی کاملاً اثرگذار است…

ک **منظور این است که در تعیین استراتژی اقتصادی اثر لازم را ندارد…**

اجازه بدهید. پس دولت اثرگذار است. حالا چه در سطح تاکتیکی و چه در سطح استراتژیک. برای مثال، همین جمع‌های که گذشت، منتشر شد مبنی بر اینکه واردات خودرو کماکان ادامه خواهد داشت؛ یعنی دولت همچنان منابع ارزی را برای واردات خودرو تخصیص خواهد داد. همچنین، پس از ۶۰روز از جنگ، تازه دولت شروع به جلوگیری از صادرات تخم‌مرغ، کالایی بسیار اساسی برای زندگی مردم کرده است. پس تکوین دولت بی‌اثر است یا اثر لازم را ندارد. **اما جلوگیری از صادرات تخم‌مرغ در شرایط جنگی متفاوت از تعیین راهبرد است؟**

اتفاقاً شما این موضوعات را ساده می‌بینید در حالی که این اتفاقات ساده نیستند. به نظر من، بخش مهمی از این سیاست‌ها توسط دولت تنظیم و هدایت می‌شوند.

قیمت خودرو در چند روز اخیر به طرز وحشتناکی افزایش یافته و این افزایش، به دلیل تأثیر قیمت‌های نسبی، بر سایر کالاها نیز اثر می‌گذارد؛ از کالاهای غذایی مانند روغن و گوشت گرفته تا برنج و سایر اقلام. دوماً مسئولیت‌پذیری دولت هم مطرح است. الان متأسفانه معلوم نیست دولت کجاست!

ک **یعنی حسین راغفر معتقد است اقتصاد اکنون رها شده است؟**

بله، قطعاً خیلی وقت است که اقتصاد رها شده است.

ک **چرا به چنین باوری رسیده‌اید؟**

چون در طول آن جنگ شصت‌ساله، قیمت بسیاری از کالاها ثابت ماند، اما آنچه اخیراً رخ داده، کاملاً متفاوت است. برای مثال، از زمانی که دولت چهاردهم بر سر کار آمده، قیمت دلار به ۱۸۷ هزار تومان رسیده است. به همین دلیل ترامپ از همان زمان گفته بود که اقتصاد در حال فروپاشی است.

ک **تا اینجا که آسیب‌شناسی بود. اکنون می‌خواهم بیرسم که اگر واقعاً آن نگاه و پیشنهادهایی که پیش از این مطرح کرده بودید، مانند ریاضت اقتصادی اکنون جواب ندهد، راه‌حل شما برای خروج از این بحران چیست؟ چون بسیاری می‌گویند این جنگ حال‌حالا‌ها ادامه دارد یا حداقل سایه جنگ کماکان بر سر ایران خواهد بود. واقعاً خودتان اکنون چه می‌بینید؟ وقتی جیب خالی است چه باید بکنیم؟**
راه‌حل‌ها خیلی روشن و شفاف است. اقتصاد ایران توانایی غلبه بر این تحریم‌ها را دارد، منتها اراده‌ای باید در دولت برای انجام این کار وجود داشته باشد. اینها می‌خواهند یا همان اقتصاد بازار هاشده، به قول خودشان سازوکار خودتنظیم‌گری اقتصاد از طریق بازار آزاد را دنبال‌کنند که امروز نتایج آن بسیار آشکار و روشن است. همه اینها به خاطر ظمعی بود که هم آمریکا و هم رژیم صهیونیستی داشتند. آنها تصور می‌کردند نارضایتی‌هایی که در مردم ایجاد شده بود، با اولین شوک آنها به شهرها موجب انفجار اجتماعی خواهد شد.

ک **می‌شود صدقاً تر حرف زدند و یک راه‌حل مشخص پیدا؟**

این مسئله‌ای که شما اشاره فرمودید، راه‌حل دارد. عمده‌ترین کار، مسئله «سرمایه‌گذاری در تولید» است و راه‌حل‌ها آن کاملاً شناخته‌شده و موجود است.

ولی این راه‌ها نیازمند برنامه‌ریزی است و تفکری که امروز در دولت وجود دارد، کاملاً ضد برنامه‌ریزی است. این تفکر می‌گوید باید همه چیز را به صورت آزاد رها کرد. من تصور می‌کنم این سیاست‌ها قریب به چهار دهه است که در کشور اجرا شده و کشور را به این وضع رسانده است. این همان نتیجه‌ای است که آقایان در سال‌های گذشته دنبال کرده‌اند و کماکان نیز با کمال تعصب آن را ادامه می‌دهند. **ک** **سوالی را که پرسیدم اما پاسخ‌تان دو نکته داشت که باید روی آن بحث کرد؛ اولاً کدام جذب سرمایه؟ مگر در شرایط جنگی اصلاح‌جذب سرمایه امکان‌پذیر است؟ چون سرمایه‌ز از جنگ و نیز از سایه جنگ فراری می‌کند. وقتی امنیت وجود ندارد، سرمایه‌گذاری امکان ندارد. سرمایه، مستقیماً وابسته به باامتر «امنیت» است. ما بین جنگ و صلح و در یک آتش بس شکننده گرفتاریم و شما هم که جنگ دوباره را قطعی می‌دانید، پس کدام جذب سرمایه؟ از طرف دیگر، دولتی که واقعاً نمی‌تواند هیچ تضمینی برای تأمین مواد اولیه پس از تخریب زیرساخت‌ها بدهد و با رکود و تورم ناشی از این وضعیت و نیز با این وضعیت آشفته دلار و ارز مواجه است، آیا این پیشنهاد شما برای جذب سرمایه اکنون عملی است؟**

ببینید، اولاً باید بگویم که این اشتباه است که گفته می‌شود منابع وجود ندارد و دولت جیبش خالی است. نه، الان، بلکه همیشه در همه دولت‌ها این ناله‌های نبود منابع و درآمد از سوی دولتی‌ها وجود داشته است و ربطی هم به الان ندارد و همیشه هم گفته شده که برنامه‌های زیادی هم هست که به دلیل همین نبود منابع و پول اجرا نشده‌اند. برای مثال، ما چند سال است که با کمبود تولید برق مواجه هستیم، چون ژنراتورهای را که قابل تولید در داخل هستند، نمی‌سازند، به بهانه اینکه منابع برای سرمایه‌گذاری وجود ندارد. به‌همین‌دلیل تولید در کشور در این چند سال به خاطر کمبود برق به‌شدت آسیب دیده است. درحالی‌که همین وزیر نیروی دولت پزشکیان در واکنش به تهدیدهای ترامپ برای بمباران نیروگاه‌های برق در کشور گفته بود که نیروگاه‌های برق در کشور همگی قابل تولید در داخل هستند و با ریاال هم تأمین می‌شوند؛ یعنی حتی نیاز به ارز هم ندارند. خب اگر چنین است، این پرسش مطرح است که چرا حالا این کار را نکرده‌اند؟

ک **خب لازم شد از خودتان بیرسم. اگر دولت می‌گوید جیبش خالی است و شما هم معتقدید که عکس آن صدق می‌کند، چه راه‌حلی برای تأمین منابع دارید؟**

راه‌حل آن، هدایت اعتباری است. یک سازوکاری وجود دارد که ژاپنی‌ها در جنگ جهانی دوم اجرا کردند و بعد از آن کشورهای دیگر مثل چین، کره، سنگاپور و مالزی همه این الگو را اجرا کردند. ترجمه آن به «هدایت اعتباری» است. به این معنا که اگر شما فعالیتی مانند تولید ژنراتور دارید و ممکن است صد بنگاه درگیر تولید آن از ابتدا تا انتها باشند، به این زنجیره، زنجیره تأمین گفته می‌شود. کاری که دولت می‌تواند بکند، این است که منابع و نیازهای همه بنگاه‌هایی که در این فرآیند حضور دارند، مشخص شود. بانک مرکزی اعتبار را در اختیار یک بانک قرار می‌دهد و آن بانک در زمان‌های مشخص این منابع را به بانک‌های مربوطه تزریق می‌کند. این تزریق اعتباری چون منجر به تولید یک محصول می‌شود و آن محصول خودش هم تقاضا دارد و هم فروش دارد، یعنی درآمد کسب می‌کند، به‌هیچ‌وجه تورم ایجاد نمی‌کند. به این می‌گویند هدایت اعتباری.

ک **به چه دلیل این را در کشور اجرا نمی‌کنند؟**

چرا از من سؤال می‌کنید، از دولت بپرسید که چرا اجرا نمی‌کند. چون جواب تفکر حاکم بر دولت این است که این کار را نمی‌دهد و آن بانک در زمان‌های مشخص بازار آزاد.

خب، صاحبان این تفکر نمی‌دانند ما در جنگ هستیم و در جنگ دولت‌ها هستند که این

برنامه‌ریزی‌ها را انجام می‌دهند. شرایط را به اینجا رسانده است؛ بنابراین کاملاً این یک حرف مهملی است که زده می‌شود ما اعتبارات لازم را نداریم. سؤال این است که چرا تا حالا این کار را نکرده‌اند؟ چرا دولت مبادرت به تأمین ژنراتور برای صنایع کشور نکرده است؟ چرا ما هر سال با آسیب‌های جدی ناشی از قطع برق در بخش تولید مواجه بوده‌ایم؟ پاسخ این سؤال را باید دولت بدهد. من راه‌حل‌م را گفت‌م و اتفاقاً راه‌حل بسیار متداولی است که در کشورهای شرق آسیا همه اجرا کرده‌اند و همه موفق بوده‌اند. یکی از رمزهای توسعه شرق آسیا همین هدایت اعتباری برای فعالیت‌های مشخص و با هدف توسعه صنایع پیشرو و زیرساخت‌هاست.

ک **اسمی از مذاکره در مقام راه خروج کشور از این بحران نبردید؛ چرا؟ شما همواره بر پیوند تنگاتنگ اقتصاد و سیاست تأکید داشته‌اید و به طیفی از راهکارها و چالش‌ها اشاره کردید، اما نکته‌ای که جلب توجه می‌کند، غیبت صریح «مذاکره» به عنوان یکی از مسیرهای بالقوه خروج از بحران است. آیا این سکوت به معنای بی‌اعتقادی به کارآمدی مذاکره در شرایط فعلی است، یا آن را در چارچوبی متفاوت و با پیش‌شرط‌هایی خاص قابل طرح می‌دانید؟ به بیان دیگر، چرا در این مقطع حساس، مذاکره در اولویت توصیه‌های شما قرار نگرفته است؟**

مذاکره؟

ک **بله، برای راه‌حل، مگر مذاکره راه‌حل نیست؟**

در شرایط کنونی، مذاکره را راه‌حل نمی‌دانم.

ک **چرا؟**

چون ملاحظه می‌فرمایید که ترامپ می‌گوید ایران باید تسلیم بی‌قیدوشرط شود. بدون هیچ شرطی باید تسلیم شود و چیزهایی را که آنها می‌خواهند، واگذار کند؛ ازجمله مواد غنی‌شده، حق غنی‌سازی، موشک‌ها یا محدودکردن تولید سلاح و سیاست منطقه‌ای. خب هزینه این صلح به‌شدت و به‌مراتب بیشتر از هزینه جنگی است که آنها به ما تحمیل کرده‌اند.

ک **بدون تعارف در برابر گفته شما می‌ایستم. اگر مذاکره را راه‌حل نمی‌دانید، یقیناً جنگ هم راه‌حل نیست.**

بله نمی‌جنکیم، ما دفاع می‌کنیم. این را توجه داشته باشید.

ک **جنگ یا دفاع؛ مسئله بازی با کلمات نیست، مسئله وضع فعلی کشور در این نبود قطعیت و تعلیق است.**

اتفاقاً نوع نگاه به موضوع مهم است که شما می‌جنکید یا دارید دفاع می‌کنید. چون یک عده می‌گویند جنگ را پایان دهید و مذاکره کنید که وضع کشور درست شود، درحالی‌که پایان‌دادن جنگ دست ما نیست، دست متجاوز و جنگ‌طلب‌هاست. چون ما جنگ را آغاز کرده‌ایم و علاقه‌ای هم به جنگ نداریم. آنچه در ایران وارد اتفاق می‌افتد، دفاع در مقابل این تجاوز و جنگ است. ما خواستار جنگ نیستیم و این را پیش از جنگ ۱۲روزه هم در این جنگ تحمیلی اخیر نشان دادیم که جنگ‌طلب نیستیم و اتفاقاً اهل مذاکره و دیپلماسی هستیم. مقامات ایران نشان دادند، به همین دلیل است که ما در دو نوبت با آمریکا مذاکره کردیم، اما در میانه گفت‌وگوها آنها تجاوز کردند. بنابراین این دروغ بزگ دیگری است که عمدتاً عناصر غرب‌گرا در داخل کشور مطرح می‌کنند و وانمود می‌کنند حاکمیت جنگ‌طلب است یا جریانی در داخل حاکمیت که دنبال جنگ است.

نوبت اول	فراخوان مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی کیفی (یک مرحله ای)
	
تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۵/۰۲/۰۲ می باشد.	
مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت: ساعت ۱۴:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۱۹.	
مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۶:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۲/۰۳.	
زمان بازگشایی پاکات ارزیابی کیفی: ساعت ۹:۳۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۳/۰۴.	
مناقصه گران می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به آدرس: کرمانشاه، میدان آزادی، ابتدای بلوار شهید بهشتی شرکت گازاستان کرمانشاه طبقه اول اتاق ۲۱۵ یا بنگاه اطلاع رسانی الکترونیکی (www.NIGC-KSh.ir) مراجعه نمایند.	
کد پستی: ۶۷۱۵۶۱۵۴۶۸ شماره ثبت: ۱۰۰۱	
کد اقتصادی: ۴۱۱۱۳۹۵۸۷۲۶ شناسه ملی: ۱۰۶۶۰۱۰۰۲۸۱	
شناسه : ۲۱۶۶۵۲۶	
روابط عمومی شرکت گاز استان کرمانشاه	
۰۹۸	

نوبت اول	آگهی فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای کد فراخوان ۲۰۰۵۰۹۱۹۹۰۰۰۰۰۱ سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)
	
شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی ایران منطقه کرمان	
مناقصه شرکت: شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی ایران – منطقه کرمان	
موضوع مناقصه: مناقصه خرید دو دستگاه سرور HP Gen1IDL380	
شرکت ملی بخش فرآورده های ایران، منطقه کرمان در نظر دارد پیغام پیمانکاری در رشته نفت و گاز می توانند درصورت داشتن ظرفیت مجاز کاری ، کلیه مراحل برگزاری مناقصه اعم از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها را، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) پیگیری نمایند.	
لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.	
برآورد صورت گرفته جهت انجام پروژه: ۷۵،۳۲۶،۵۱۳،۸۱۱ ریال.	
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲،۷۶۶،۲۲۵،۶۹۱ ریال.	

نوبت اول	آگهی فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله ای کد فراخوان ۲۰۰۵۰۹۱۹۹۰۰۰۰۰۰۱ سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)			
				
شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی ایران منطقه کرمان				
مناقصه شرکت: شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی ایران – منطقه کرمان				
موضوع مناقصه: مناقصه خرید دو دستگاه سرور HP Gen1IDL380				
شرکت ملی بخش فرآورده های ایران، منطقه کرمان در نظر دارد پیغام پیمانکاری در رشته نفت و گاز می توانند درصورت داشتن ظرفیت مجاز کاری ، کلیه مراحل برگزاری مناقصه اعم از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها را، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) پیگیری نمایند.				
لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت در سامانه ، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم به عمل آورند.				
برآورد صورت گرفته جهت انجام پروژه: ۷۵،۳۲۶،۵۱۳،۸۱۱ ریال.				
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲،۷۶۶،۲۲۵،۶۹۱ ریال.				
شرح مناقصه	مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی	مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی	مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی	شرح مناقصه
مناقصه خرید دو دستگاه سرور HP Gen1IDL380	تاریخ چاپ آگهی ۱۴۰۵/۲/۱۳ تاریخ ثبت ۱۴۰۵/۲/۱۹	میلغ برآورد اولیه (ریال)	۵۸/۱۲۲/۰۰۰/۰۰۰-	مبلغ تضمین فرایند ارجاع کار ۲/۱۹۳۶/۰۰۰/۰۰۰-
نشانی دستگاه مناقصه گزار	کرمان چهارراه خواجو جنب زمین ورزشی شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی منطقه کرمان تلفن ۳۲۴-۲۲۵۳۱۹۱			
شرایط عمومی و مدارک مورد نیاز برای شرکت در ارزیابی کیفی	ارائه مدارک حداقل زبته چهار شروای عالی انفورماتیک در بخش تولید و ارائه تجهیزات غیر MainFrame یا تولید و ارائه قطعات / ارائه گواهی عضویت در اداره حمایت از مصرف کنندگان و تولیدکنندگان / شرکت کنندگان باید مشخصات فنی خود را یا جزئیات داخل سامانه بازگداری نمایند/ هزینه حمل و نقل و نصب وراه اندازی کامل دستگاه ها طبق خواسته خریدار به عهده فروشنده می باشد/ سازمان در رد و یا قبول پیشنهادات مختار می باشد و حق هرگونه اعتراض از شرکت کنندگان سلب می گردد / ارائه تصویر شناسنامه ، کارت ملی و مدارک تحصیلی و سوابق شغلی مدیرعامل و اعضاء هیات مدیره و صاحبان امضاء مجاز؛ ارائه اسنادنامه و آخرین آگهی تغییرات / گواهی صاحبان امضاء مجاز؛ شرکت و مشخصات هویتی شرکت (گواهی کد اقتصادی و شناسنامه ملی) ، ارائه اسناد منبسی پر آر تباط موضوع مناقصه یا اسامنامه شرکت ، ارائه گواهینامه معتبر ثبت نام در نظام مالیات و عوارض ارزش افزوده / قیمت ها متناسب با کالای ساخت داخل با لحاظ کیفیت ارائه گردد (خرید کالای خارجی که مشابه تولید داخلی را دارد ممنوع می باشد) / مسئولیت صحت مستندات ارائه شده بر عهده مناقصاتی شرکت در مناقصه بوده و در هر مرحله از مناقصه و فرایند پس از آن جهت عقد قرارداد ؛ صحت آنها برای شرکت محرز نگردد مناقصه و قرارداد ابطال و ضمانت نامه های ارائه شده ضبط می گردد / تکمیل فرم های ارزیابی کیفی و الحاق نمودن کلیه مستندات مرتبط در سامانه ستاد/ حداقل امتیاز مورد قبول کمیته فنی بازگاتی جهت ارزیابی کیفی ۵۰ می باشد / کلیه اسناد شرکت در مناقصه می بایست با امضاء الکترونیکی در سامانه بازگاری شوند؛کلیه مستندات بازگاری شده در سامانه ستاد می بایست اصل و یا کپی برابر یا اصل محضری باشند؛ دارا بودن استعلام صلاحیت با تاریخ معتبر از سازمان حراست صنعت نفت و ارائه گواهی افتا در زمینه مربوطه الزامی می باشد. / ارائه مجوز نظام صنفی رایانه ای و ارائه پروانه کسب/ ارزیابی تجربی و حسن سابقه در قراردادهای مشابه در ۱۰ سال گذشته صرفاً قراردادهای خامه یافته قابل بررسی می باشد / عدم وجود سوء عملکرد در پیمانهای سنوات گذشته؛ عدم منسوخ معامله بودن در سطح کلیه شرکتها (در صورت قراردادشتر در لیست شرکتهای ممنوع معامله، سپرده شرکت در مناقصه نیز ضبط خواهد گردید)			
تاریخ چاپ آگهی	نوبت اول آگهی روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۲/۱۳ و نوبت دوم آگهی روز دو شنبه ۱۴۰۵/۲/۱۴			
توضیحات	-کلیه مدارک شرایط عمومی در سامانه به همراه فرمهای ارزیابی کیفی بازگاری گردد. -اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران مورد تأیید ارسال خواهد شد.			

آگهی های فوق قابل مشاهده در سایت های :

http://Kerman.niopdc.ir http://IETS.MPORG.ir http://Monaghese.niopdc.ir

شماره: ۲۱۸۸۷۲۱

روابط عمومی شرکت ملی بخش فرآورده های نفتی منطقه کرمان